

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ว่าด้วยวินัยนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๘

ด้วยสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เห็นสมควรวางระเบียบว่าด้วยวินัยนักศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ให้เป็นผู้มีความประพฤติดี มีวินัย มีคุณธรรม และจริยธรรมอันดีงาม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือ ประกาศอื่นใด ที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“อาจารย์” หมายความว่า ผู้สอนหรือผู้บรรยายประจำในรายวิชาต่าง ๆ

ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร รวมถึงอาจารย์พิเศษ และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาด้วย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร รวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ในความหมายของข้าราชการฝ่ายปกครองด้วย

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดา มารดา หรือผู้ที่แสดงตนเป็นผู้ปกครองนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเชื่อถือ

“วินัย” หมายความว่า วินัยนักศึกษาตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยวินัยนักศึกษาโดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่ามีความผิดจะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๖ วินัยนักศึกษา ได้แก่

- (๑) ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด
- (๒) ประพฤติตนเป็นสุภาพชน ต้องไม่ประพฤติในสิ่งที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ตนเอง บิดา มารดา ผู้ปกครอง และมหาวิทยาลัย
 - (๓) ไม่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะและเขตหวงห้าม
 - (๔) แต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด
 - (๕) ต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษาได้ทันทีในขณะที่ติดต่อหน่วยงานทุกหน่วยในมหาวิทยาลัย หรือเมื่ออาจารย์ และ / หรือ เจ้าหน้าที่ขอตรวจสอบ
- (๖) แสดงคารวะต่ออาจารย์ และไม่แสดงกิริยามารยาทอันไม่สมควร ต้องเชื่อฟัง คำตักเตือนของอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ
- (๗) อยู่ในมหาวิทยาลัยไม่เกินเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเป็นกรณี ๆ ไป
- (๘) ไม่มีไว้ในครอบครองซึ่งภาพและสื่อที่ลามกอนาจาร ไม่จัดทำและไม่จัดพิมพ์ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งพิมพ์ สิ่งแสดงหรือสิ่งที่ใช้ในการเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ สิ่งเขียน และ / หรือ กล่าวถ้อยคำ หรือกระทำการอื่นใดอันอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือมหาวิทยาลัย
- (๙) ไม่กระทำการทุจริตใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย หรือกระทำการทุจริตในการสอบหรือพยายามกระทำการเช่นนั้น
- (๑๐) ให้ความร่วมมือ ไม่กล่าวข้อความอันเป็นเท็จ ไม่ปกปิดความจริงต่อผู้มีอำนาจสอบสวน วินัยนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง
- (๑๑) ไม่เสพสุราหรือของมีนเมา ไม่เสพ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งเสพติดต้องห้าม ตามกฎหมาย
- (๑๒) ไม่ประพฤติผิดในทางชู้สาวเป็นที่เสื่อมเสียศีลธรรมอย่างร้ายแรง
- (๑๓) ไม่เล่นการพนัน หรือมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือสนับสนุนการพนันใด ๆ
- (๑๔) ไม่พกพาหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งผิดกฎหมาย
- (๑๕) ไม่ลักทรัพย์ ไม่ยักยอกทรัพย์ ไม่ฉ้อโกงทรัพย์ ไม่ชิงทรัพย์ ไม่ปล้นทรัพย์ ไม่กรรโชกทรัพย์ ไม่ริดทรัพย์ หรือทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น และ / หรือของมหาวิทยาลัย
- (๑๖) ไม่เป็นผู้ก่อการทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายผู้อื่น หรือยุยงให้เกิดเหตุวุ่นวายร้ายแรง ขึ้นในมหาวิทยาลัย หรือก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคีของนักศึกษาและส่วนรวม
- (๑๗) ไม่กระทำความผิดอาญาถึงต้องโทษจำคุก เว้นแต่กระทำความผิดโดยประมาท หรือลหุโทษ
- (๑๘) ไม่กระทำความผิดในกรณีอื่น ๆ ที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ การกระทำผิดวินัยร้ายแรง หมายความว่า การประพฤติตนไม่เหมาะสมอย่างยิ่งแก่สภาพของการเป็นนักศึกษา และกระทำการใด ๆ โดยมีผลต่อความเสียหายแก่ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๖ (๑๑), ๖ (๑๒), ๖ (๑๓), ๖ (๑๔), ๖ (๑๕), ๖ (๑๖), ๖ (๑๗) และ / หรือ ๖ (๑๘)

ข้อ ๙ การลงโทษนักศึกษาให้อยู่ในดุลพินิจของอธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายให้ดำเนินการตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร และ / หรือ บำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมของมหาวิทยาลัย
- (๓) ให้พักการศึกษาและ/หรือตัดสิทธิประโยชน์ที่พึงได้
- (๔) ชะลอการออกใบแสดงผลการศึกษา ใบปริญญาบัตรหรือใบรับรองใด ๆ
- (๕) ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาโดยให้ลาออก หากไม่ปฏิบัติตาม มหาวิทยาลัยจะประกาศให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๐ โทษการว่ากล่าวตักเตือน ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือกระทำโดยประมาท ตามความเหมาะสมแก่กรณี

ข้อ ๑๑ โทษการทำทัณฑ์บน และ / หรือ บำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมของมหาวิทยาลัย ใช้สำหรับนักศึกษาที่ได้กระทำผิดซ้ำ หรือทำนองเดียวกับที่เคยถูกลงโทษว่ากล่าวตักเตือนมาแล้ว และมหาวิทยาลัยเห็นว่านักศึกษาผู้นั้นรู้สำนึกในการกระทำความผิด การทำทัณฑ์บน หรือบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมของมหาวิทยาลัยให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร และให้เชิญบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมารับทราบ พร้อมทั้งแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๑๒ โทษให้พักการศึกษาและ/หรือตัดสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำผิดวินัยร้ายแรงหรือเคยได้รับการทำทัณฑ์บนมาแล้ว แต่เห็นว่าสามารถกลับตัวเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติดีได้ การลงโทษให้พักการศึกษาและ / หรือตัดสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษรและให้เชิญบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมารับทราบ พร้อมทั้งแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๑๓ โทษชะลอการออกใบแสดงผลการศึกษา ใบปริญญาบัตร หรือใบรับรองใด ๆ ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำผิดวินัยร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษให้พักการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา

ข้อ ๑๔ โทษให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยร้ายแรงหรือเคยถูกลงโทษให้พักการศึกษามาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษา และเห็นว่าไม่สามารถกลับตัวประพฤติตนเป็นคนดีได้อีกแล้ว

ข้อ ๑๕ การลงโทษตามข้อ ๙ (๒) ถึง ข้อ ๙ (๕) มหาวิทยาลัยต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ไม่น้อยกว่า ๓ คน และควรมีอาจารย์แนะแนว หรือนักจิตวิทยารวมอยู่ด้วยอย่างน้อย ๑ คน เป็นที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่แน่ชัด แล้วเสนอต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา ตามข้อ ๑๔ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาสอบสวนนักศึกษาที่กระทำความผิด โดยดำเนินการ

(ก) เรียกตรวจและรวบรวมพยาน และ / หรือ หลักฐานต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับ
การกระทำผิดวินัย

(ข) เรียกพบและสอบสวนนักศึกษาที่กระทำผิดวินัย หรือถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัย หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด หรือผู้อื่นที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด

(๒) ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษาตามข้อ ๑๔ ดำเนินการสอบสวนและ
เสนอรายงานการสอบสวน พร้อมโทษที่จะลงแก่นักศึกษาต่อมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๘
พิจารณามีคำสั่งลงโทษต่อไป

ข้อ ๑๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

(๑) นักศึกษาที่ถูกลงโทษ มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อมหาวิทยาลัยภายใน ๑๕ วัน นับแต่วัน
ที่มหาวิทยาลัยสั่งลงโทษ

(๒) การยื่นอุทธรณ์ให้กระทำเพื่อตนเอง และด้วยตนเองเท่านั้น

(๓) ถ้านักศึกษาไม่ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภายในระยะเวลาตาม (๑) ให้คำสั่งลงโทษ
เป็นที่สิ้นสุด

(๔) ถ้านักศึกษายื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภายในระยะเวลาตาม (๑) ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และให้นำความในข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๑) เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เสนอรายงานต่อมหาวิทยาลัยแล้วให้อธิการบดี
พิจารณาอุทธรณ์โดยมีอำนาจสั่งยกอุทธรณ์ ลดโทษ หรือยกโทษตามแต่กรณี

(๒) คำสั่งของอธิการบดีให้เป็นที่สิ้นสุด

(๓) เมื่ออธิการบดีสั่งการเป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อ
ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่นักศึกษากระทำผิดวินัยก่อนวันประกาศใช้ระเบียบนี้ และการดำเนินการทาง
วินัยยังไม่เสร็จสิ้น ให้ใช้ระเบียบนี้ในการพิจารณาดำเนินการเฉพาะส่วนที่เป็นคุณแก่นักศึกษา

ข้อ ๑๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศ หรือ คำสั่งใดๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พลอากาศเอก

(วิระ กิจจาทร์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร